

"TKP'nin Sesi"

28.6.1986 ve 29.6.86

Bu yayınıımızda şunları dinliyeceksiniz:

1. Yazılar: Peşini bırakmayalım (Haz. Ley.) Spk: Nec.

- NATO'nun uğursuz gölgesi, Karapınar'ın üzerinde (Haz. S.)

Spk: Den.

- İşçiliğin en ucuz olduğu ülke:Türkiye /Haz. Çiğ.) Spk:Mery

- Af kampanyası: Sözler ve gerçekler (Haz. Ays.) Spk: Yav.

5. Halkın Kürsüsü programı (Haz. Ç.) Spk: Den. ve Şerf.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

"TKP'nin Sesi"

Pazarcıların direnişi

"PEŞİNİ BIRAKMAYACAĞIZ"

DD. Evren-Özal diktatörlüğünün yerli ve yabancı parababalarının çıkarlarını koruyan ~~yeni~~ yeni adımlar ~~atarken~~ atarken, ANAP'lı belediye başkanları da bu uygulamaların bir parçasını oluşturan kararlar alıyor.

Bunlardan biri ~~ve en önemlisi~~, halkın süper marketlere göre daha ucuz alışveriş yapma olanağı bulduğu pazarların kapatılmak istenmesidir. İstanbul'da alalım. Pazarları kaldırırsak işiyorlar. Pazarların kaldırılmasındaki başlıca amaç, Ankara Pazarları, GİMA, Toprak Gıda Pazarlama gibi büyük süper marketlerin kârlarına

18.6.86

✓

29 Haziran 1986 Leyla

5'

Örneğin, Fatih Belediyesi kaldırma kararı aldığı pazarlar arasında Çarşamba pazarının yanı sıra Karagümrük, Unkapanı, Şehremini, Fındıkzade'de kurulan pazarlar da vardır. Halkın nisbeten ucuz alışveriş yapabil-  
diği Tanzim Satış mağzalarının <sup>her bir belediye için</sup> birer birer kapatılmasından sonra  
şimdi sıra pazarlara gelmiştir. <sup>pazarlardan</sup>

Sabit pazar yerleri yapılacağı gerekçesiyle tarihi Çarşamba

pazarını kaldırmaya kalkışan ANAP'lı Belediye başkanı Yetkin ~~Şen~~  
Gündüz esnafın ve yurttaşların güçlü bir direnişiyle karşılaştı.  
Bildığınız gibi dd. Bayrama birkaç gün kala Fatih belediyesi

zabıtaya "esnafa tezgah açtırmamak" için emir verdi. Bayram alışverişine gelen yurttaşlar da pazarın kurulmasına izin verilmediğini görünce, esnaf ve halk, işine/ekmeğine yönelen bu saldırıyı geri püskürtmek için/ellerinde ekmek ve bayraklarla Fatih Belediyesi önünde toplandılar. "Pazarlar, ekmeğimiz, namusumuzdur", "Pazarlar bizim hakkımız/söke söke alırız" diye haykırıyorlardı. Belediyenin önüne, "esnaf ve sanatkarın kirli elbisesi/medeniyetin aynasıdır" pankartını astılar. Burada da hakkını arayan, direnen halkın karşısına polisi çıkardılar. Ancak/her şeye karşın/protestolarını iki saat sürdüren pazarcılar ve yurttaşlar, sonunda kazandılar, pazarların kurulmasını sağladılar. Kuşkusuz bir yıldır devam eden çarşamba pazarını kapattırmama mücadelesi bitmedi. Ve bu direnişin ardından <sup>daha sonraki günlerde</sup> protestolar çeşitli biçimlerde sürüyor. şu sırada

İki pazarıcı, pazarları kaldırılırsa kendilerini yakacaklarını açıklarken, öteki pazarıcılar da gerekirse açlık grevine ~~gidecek~~ gideceklerini söylediler. Umum Pazarıcılar Derneği Başkanı Ceyhan AKKaş da yaptığı açıklamada, pazarlarının kaldırılmaması için yürüyüş ve ~~miting~~ miting düzenleyeceklerinin ~~açıkladığı~~ belirtti, "Bu işin peşini bırakmayacağız" dedi.

Evet dd. işçilerden sonra ~~esnafı~~ pazarıcılar da, <sup>bu</sup> hükümetle ~~diyalogla~~ sorunlarının çözülmeyeceğini, ~~çözülemeyeceğini~~ yavaş yavaş görmeye başlıyorlar. İşçiler sessiz kalındığı sürece Özal hükümetinin saldırılarının son lokmalarına kadar uzandığını gördüler. 22 Şubat'ta İzmir'de, 22 Haziran'da Eskişehir'de "İş, ekmek, <sup>özgürlük</sup> özgürlük" <sup>belgilerini yükselttiler.</sup> belgilerini yükselttiler. Hükümetle diyalog yollarını arayan Türk-İş yönetiminin kesin tutum almalarını, miting yapılmasını kararlı bir şekilde istediler. ~~on~~ İşçiler bu tutumlarıyla toplumun tüm kesimlerini olduğu gibi, esnafın da, <sup>orada</sup> örgütlerine sahip çıkarak, sorunlarının

"Hükümet  
alınır"

5 bu amaçla birlikte sesleri<sup>de</sup>

çözümü için seslerini duyurmadılar cesaretlendiriyorlar. Şimdi, zabı-  
ta zulmü altında ~~ine~~ inletilen, iflasın eşiğine getirilen, pazarları  
kapatılarak ekmeği elinden alınmak istenen pazarcılar, örgütlerini  
hukukla diyalog için, sesini yükseltmeye  
miting düzenlemeye çağırmalıdır. 7 Ancak kararlı ve birlikte çıkışlar-  
la, ~~Özal hükümeti~~ Evren-Özal diktatörlüğünün saldırılarını geri püskür-  
tebiliriz.

İşçiler örgütlerini saltıp sildiler, onları korudular. Miting yapıp  
seslerini duyurdular. Esnaflar da aynı yolu izlemesin?

TÜRKİYE SOSYALİST

TÜSTAV

TARİH

ARASTIRMA

VE

YAYIN

TKP'nin Sesi: Karapınar'da NATO üssü:

28.6.86  
29 Haziran 1986 Sevi

D.D. Konya'nın Karapınar ilçesi Bağdaylı köyünden Mustafa Aker adlı dinleyicimiz radyomuza gönderdiği mektubunda yaşam koşullarını anlatmış. "Bu yaşam koşullarında, ~~bizler~~ bu pahalılıkta bizler ne yaparız? Bize yol gösterirseniz seviniriz" demiş...

Karapınar Konya'nın yemyeşil, şirin bir ilçesi. Ama bu yeşilliğini ilçe köylülerinin emeğine, alın terine borçlu. Bundan 25 yıl önce Karapınar tamamen bir çölmüş. Kum fırtınası köylünün toprağını, evini süpürürmüş. Ot bile bitmeyen Karapınar köylerini erozyondan kurtarmak için devlet hiçbir önlem almadığı gibi, köylülerin feryatlarına da kulakları tıkalı kalmış. Bunun üzerine Karapınarlılar kendi topraklarını korumak için kolları sıvamışlar, 160 bin dekarlık alanı yeşertmek için yıllarca uğraşmışlar. Bölgede 100 metre derinlikte tam 32 tane

kuyu açılmış. Topraklar ağaçlandırılarak erozyon önlenmiş. Evet, devletin yapmak zorunda olduğu halde yapmadığını, Karapınarlı köylüler kendi güçlerini birleştirerek yapmışlar!

D.D. şimdi Karapınar'lı köylülerin 25 yıldır emek verip yeşerttikleri topraklarının istimlak edilmesi söz konusu. Tam 21 yayla ortadan kaldırılacak. Köylülerin toprakları, tarlaları ellerinden alınacak, köyler boşaltılacak. Fabrika kurulması için mi? Yoksa baraj mı inşa edilecek? Bakın Karapınar'lı Mehmet Gökçe toprakların elinden alınmasına karşı ne diyor: "Topraklarımızın elimizden gideceğine değil, çocuklarımızın sakat kalmasından korkuyorum."

Evet, Karapınar halkı alın teri dökerek yeşerttiği toprakların ellerinden alınması bir yana, belki çocuklarının ~~canının~~ canının bile tehlikeye girebileceğini görüyor...

Karapınar'da istimlak edilmesi planlanan topraklarda askersel

üs kurulacak D.D. Daha doğrusu FAC'dan bir NATO üssü Karapınar ilçesine taşınacak. FAC halkı kendi topraklarında söz konusu üssü istemeyince, halkın tepkisi karşısında FAC hükümeti bu üssü kaldırmak zorunda kalıyor. NATO toplantısında Özal hükümeti de hemen bu istenmeyen üsse talip oluyor. Amerikan ve NATO uçaklarının saldırı provaları yapacakları bir üs için Karapınar halkının yıllar yılı alın teri dökerek yeşerttiği toprağını gözünü kırpmadan NATO'ya ~~vermek~~ vermek ne demektir?

"Yeşeren çölümüz NATO atış poligonu mu olacak" diyen Karapınarlıların tepkisine Başbakan Özal'ın yanıtı<sup>n</sup> şöyle: ~~Evet~~, Karapınarlı dinleyicilerimiz<sup>de</sup> hatırlayacaklardır. Geçen yıl Kasım ayında Özal Karapınar'a geldiğinde aynen şöyle diyordu: Burada zaten bir atış sahası var. Yabancılar, yabancılar dediğim, NATO uçakları gelir, kullanırlar. Onların şehirlerde atış yapacak yerleri yok".

Vurdumduymazlığın, daha doğrusu ihanetin böylesi görülmüş müdür? Bir başbakan düşünün ki, kendi ülkesinin köylüsünün toprağını elinden alıp savaş uçaklarının talimi için NATO'ya sunacak ve ardından "ne olmuş canım yani, yabancılar dedikse, NATO uçakları gelecek" desin. Özal'ın özürü kabahatinden büyük. "Amerikan uçaklarının, NATO uçaklarının kendi ülkelerinde bombalama talimi yapacak yerleri" yokmuş! "Gelsinler bizim Karapınar'a, boşaltıveririz köyleri, köylülerin tarlalarını alırız ellerinden. İstedikleri gibi kullansınlar yemyeşil yaylaları". [Evet, böyle diyor Özal! Ama kimin malını kime veriyor?

Düşük taban fiyatlarıyla üretici köylüyü, çiftçiye perişan eden Özal hükümeti şimdi köylüleri kendi topraklarından kovarak bu toprakları Amerika'ya, NATO'ya atış üssü yapıyorlar.

Ancak, Karapınarlı köylüler de kendi topraklarından vazgeçmeye razı değil. Karapınarlı 65 yaşındaki Burhan genç "Paraları da, pulları da

kendilerinin olsun. Paralarını da istemiyoruz, kendilerini de" diyor. Karapınar Belediye Başkanı Tevfik Çorakçı, ilçede NATO'ya atış poligonu kurulması halinde binlerce kişinin işsiz kalacağını, Karapınar köylülerinin 25 yıllık uğraşlarının boşa gideceğini belirterek, Özal hükümetinin ihanetini açıklıyor.

Evet, Karapınar halkı topraklarının ellerinden alınıp NATO üssü yapılmasına karşı çıkıyorlar.

Karapınarlı köylülerin, Karapınar yaylarındaki 15 bin ailenin davası, hepimizin davası, hepimizin mücadelesidir D.D. ~~Topraklarımızın~~ Türkiye'mizin bir karış toprağının dahi üs, silah deposu, askeri havalanı, atış sahası, savaş talim alanı için, Amerika'ya, NATO'ya verilmesine izin vermemeliyiz. Kendi ülkesinin köylüsünün, çiftçisinin, kendi halkının topraklarını, canını hiçe sayan Özal hükümetine geçit vermemeliyiz!

Sözümüzü bağlarken, Karapınar'ın Bağdaylı köyünden Mustafa Aker isimli dinleyicimize ve tüm karapınarlılara sesleniyoruz:

"Bundan 25 yıl önce bir çöl olan Karapınar'ı nasıl kendi emeğinizle ve elbirliğiyle yeşerttiyseniz, topraklarınızı erozyondan koruduy-  
sanız, bugün yine kendi gücünüzle ve hep birlikte/topraklarınızı koru-  
yunuz! Şunu unutmayalım! Birleşip direnirsek, yenen

Topraklarımızı Amerika'ya, NATO'ya peşkeş çeken Özal hükümetine karşı birleşip direnirsek, yenen biz olacağız!

İşsizlik kampanyası

29.6.1986

kampanya müjdi

Çiğdem

5

İşçiliğin en ucuz olduğu ülke: Türkiye

M. - Türkiye'de fiatı artmayan hiç bir şey bulamazsınız. En başta temel gıda maddeleri, ekmek, et, süt, olmak üzere, meyvalar, sebzeler, ~~xxxxx~~ taneli besinler giderek emekçiler için lüks oluyor. Yalnız gıda maddeleri mi? Ev kiralari, ~~xxxxxxx~~ benzin, petrol fiyatlarına bağlı olarak yol paraları, giyecekler sürekli zam görüyor. Türkiye'de fiatı artmayan hiç bir şey bulamazsınız...

Ama bir istisna var...Türkiye'de fiatı artmayan aksine <sup>gerçek anlamda</sup> gide- rek düşen bir ~~xxx~~ mal var... Bu Ülkemizde herşeyin fiatı artarken yalnızca işçi ücretleri gerilemektedir. Yıllardır işçi ücretlerine

yapılan göstermelik zamlar hep enflasyon oranının altında oldu ve işçi ücretleri gerçek değer olarak 10 yıl öncesine göre yarı yarıya geriledi.

Tayvan ve Güney Kore, işçiliğin en ucuz olduğu ülkeler olarak bilinirdi. Şimdi ne yazık ki Türkiye'de işçiler, Tayvan ve Güney Kore'den daha da düşük ücret alıyorlar. Örneğin Tayvan'da bir işçinin 1 saatlik ücreti birbuçuk dolar iken, Güney Kore'den Türkiye'de sigortalı bir işçinin bir saatlik ücreti yarım dolar bile değil. 0,3 dolar...

Ülkemizde son yıllarda çalışma koşullarının ne kadar ağırlaştığını, işçilerin sendikal, sosyal haklarının birer birer ellerinden alındığını biliyorsunuz. İşçiler geçimlerini ~~kızam~~ sağlayacaklar, ~~ek işler~~ olarak, ~~çok işler~~ olarak, ~~çok işler~~ olarak sürekli fazla mesailerle, ~~çok işler~~ olarak güçlerinin çok çok üstünde çalışıyorlar. <sup>A</sup>ma yine de yoksullaşma-

larının önüne geçemiyorlar. Bir örnek verelim. Amerikalı bir işçinin bir saatte kazandığı para için bir türk işçisinin yaklaşık 36 saat ile 63 saat <sup>arasında</sup> çalışması gerekiyor. Diğer bir deyişle, Türk işçilerinin ~~5~~ 5-8 günde kazandıkları parayı Amerikalı ve Alman işçileri bir saatte kazanabiliyorlar.

Evet, bu birkaç rakam bile ülkemizdeki işçinin durumunu sergilemeye yetiyor. Sürekli, gücünün üstünde, ölesiye çalıştırılan ama karşılığında karnını doyurmasına bile yetmeyecek kadar bir ücret ödenen işçiler... İşte 12 Eylül'ün daha ilk günden hedeflediği ve gerçekleştirdiği tablo... <sup>Tam da hedeflendiği gibi</sup> Ülkemiz yerli ve yabancı tekeller için "ucuz emek cenneti" oldu...

Ülkemizin "ucuz emek cenneti" haline getirilmesi için temel şart demokrasinin rafa kaldırılması idi... Süngü gölgesinde hazırlanan anayasa, işçilerin, işçi sendikalarının etkinliklerini yok

derecesine indirdi. Toplu sözleşme hakkı, grev hakkı anayasa maddeleriyle kullanılamaz hale getirildi. Örneğin ~~kakxgrevx~~ patro- nun toplu sözleşmeye uymaması halinde başvurulmuş ve işçiler için son derece önemli olan "hak grevi" yasaklandı. Yani patronlar kendi imzaladıkları toplu sözleşmelere uymamakta serbest bırakıl- dılar... Ülkede demokrasinin olmadığı şartlarda holdingler ~~xx~~ yüzbinlerce işçiyi işten atıp yerine daha da ucuza çalıştırmak üzere yeni işçiler aldılar. Ücretleri, ikramiyeleri zamanında ödemediler. Nasıl olsa diktatörlüğün süngüsü, ~~kakxxxxxxaxaxax~~ işçinin göğsüne ~~çirkin~~ dayalıydı...

Ama artık işçiler ekmek ile demokrasinin bağına anladılar. Bu 5,5 yıllık deneylerinden gördüler ki, demokrasi olmayınca ekmek her geçen gün daha da küçülüyor. Ücretler, dünyanın en düşük ücretle işçi çalıştıran ülkelerinin, Tayvan ve Güney Kore'nin bile

haklarını arayabilecekleri, ücretlerini yükseltebilecek  
şullar için, yani demokratik bir türkiye için m sesleri  
yorlar. İzmir mitinginde, "demokrasi savaşında biz de  
yen işçiler<sup>in</sup>, Eskişehir mitinginde sergiledikleri bilinç  
dele azmi demokrasi düşmanlarını boşa şaşırtmıyor. Bu  
~~dar işçi hareketini demokrasi mücadelesinin dışında tut~~  
~~lışın Evren'ler, Özal'lar, takası büyük işbirliği hol~~  
bugün  
Evet, ülkemiz/ işçiliğin en ucuz olduğu ülke~~nin~~ n  
ki... Ama sevindirici olan, ülkemiz işçilerinin , dünyanın  
düşük ücretle çalıştırılan işçileri olmaya "hayır" deme  
demenin yolunu bulmalarıdır. Bu, mitinglerle, gösterile  
rasi mücadelesine katılma<sup>sidir.</sup> yoludur.

Evet, ülkemiz/ işçiliğin en ucuz olduğu ülke, ~~ne yazık~~  
ki... Ama sevindirici olan, ülkemiz işçilerinin , dünyanın en  
düşük ücretle çalıştırılan işçileri olmaya "hayır" demeleri, hayır  
demenin yolunu bulmalarıdır. Bu, mitinglerle, gösterilerle demok-  
rasi mücadelesine katılma<sup>sıdır.</sup> ~~soludur.~~

Af müjdi  
-3-

28.6.86  
Ayşe. 29.6.86

TKP'nin Sesi Af Kampanyası

"Söyler ve seveler"

5'

Adalet Bakanı Nejat Eldem haftalık bir dergiye yaptığı açıklama-  
mada Türkiye'de idam cezasının şu anda kaldırılmasının imkansız oldu-  
ğunu ~~üzü~~ <sup>her</sup> belirtiyordu. Eldem "Ben kendim de idam cezalarına  
karşıyım ama ne yazık ki kaldırılması şu ~~ma~~ anda imkansız" diye  
x timsah gözyaşları döküyordu.

Eldem <sup>sözde</sup> kişisel görüşün <sup>olmak</sup> ~~xxxxxx~~ idamlara karşı. Ancak onun politik  
kişiliği "x ölüm cezalarına karşı olanlara" karşı olmak. Burada  
hemen akla Türk Tabibler Birliği Merkez Konseyi üyeleri hakkında  
açılan ~~dava~~ <sup>geliyor</sup> geliyor. Konsey üyeleri ölüm cezasına karşı çıkarken  
"hekimlik mesleğinin genel ahlak kur<sup>u</sup>allarından birincisinin insanları  
yaşatmak olduğu", bu nedenle hekimlerin "hayatı sona erdirecek olan  
her eyleme karşı olduklarını belirtmişler, ölüm ~~xxxxxxxxxx~~ cezasının

Ceza yasasından çıkarılması için milletvekillerine çağrı yapmışlardı. Bu çağrının bir nüshası da Adalet bakanlığına gönderildi. Ancak ~~x~~ bakan hekimle Jrin görüşlerini taşıyan bu zarfı işlem yapılmak üzere savcılığa gönderiyor ve Türk Tabibler Birliği Merkez konseyi üyeleri hakkında dava açılıyordu.

Nisan ayı başında TBMM Genel Kurulu <sup>u/</sup> ~~SHP Konya Milletvekili Sabri Irmak ve arkadaşlarınınca verilen "oy birliği ile verilmeyen idam cezalarının müebbet hapse çevrilmesi" yolundaki yasa teklifini reddetti.~~ Oturumda konuşan Adalet Bakanı, yasanın lehinde konuşanların duygusallık-  
~~da ve arkadaşlarınınca verilen "oy birliği ile verilmeyen idam cezalarının müebbet hapse çevrilmesi" yolundaki yasa teklifini reddetti.~~ la suçluyordu. Bakana göre, "ülke huzurlu ve müreffeh bir duruma gelince idam cezaları tartışılmaktan çıkacak" ve  
 "ancak o zaman böyle insani ~~dx~~ düşünceler değer kazancaktı. Yani şimdiki politik koşullarda böylesi insani düşüncelerden söz etmenin bir yararı yoktu.

Gerçekten de Evren'in Muş gezisinde söyledileri, insanlıktan nasibi al<sup>ı</sup>nmamış bir diktatörün sözleriydi. "Asmayıp da besleyecek miyiz?" demişti Evren. Ve bu sözlerle 1,5 yıl aradan sonra İlyas Has ile Hıdır ~~x~~ Aslan ardı ardına idam edilmişti.

Özal Hükümeti Avrupa Ekonomik Topluluğuna yapacağı tam üyelik başvurusu için hazırladığı ~~ve~~ demokrasi dosyasında "Cezaların infazına ilişkin olarak yapılan yasa değişikliği ile onaylanmayan idam cezalarının 36 yıl hapse çevrilmesi sağlandı. İdam cezaları tat<sup>bi</sup>bikattan kaldırıldı." diyor. Şu anda idam cezalarının infazı durmuş ~~görü~~ gözüküyor. Ancak Ask<sup>eri</sup> ya da sivil yargıtaylarca onaylanmış 91 idam dosyası meclisin gündem ve adalet komisyonlarında beklediliy<sup>o</sup>dur. En Son <sup>alanak</sup> Adana sıkıyönetim Komutanlığı askeri Mahkemesi Dev Yol davasında 19 kişi hakkında ölüm cezası verdi. Diktatörlüğün mahkemeleri ardı ardına idam cezalarını ~~ve~~ kesmeye devam ediyor. <sup>Bu hafta içinde ~~be~~ serikli mahkemelerden 5'er beşer idam kararları çıktı.</sup>

Diyelim ki Adalet Bakanı çok yufka yüreklidir, ve idam cezalarına kişisel olarak karşıdır. Ancak kendisinin de dediği gibi ~~xxxx~~ şu politik koşullarda, ve beyaz eldivenli celladın adalet bakanı ~~xx~~ olarak, idam cezalarının yurtsever demokrat güçlere karşı bir tehdit<sup>de</sup> olarak gündem tutulmasına çalışacaktır. Çünkü baskı ve zorbalık rejiminin "asarım, keserim" tehditlerine hala ihtiyacı vardır. Başka türlü gözük-mek istese de, Avrupaya dönüp "ben artık adam öldürmüyorum" dese de, böyle bir tehdide <sup>ayakta kalmak için</sup> yaşamak için ihtiyacı vardır. Halâ mahkemelerin kesdiği ölüm cezaları bunun kanıtıdır. <sup>Bu kadaran her hangi birinin diktatörlüğün ötekisi de olacaktır</sup>

~~Cellatların ellerini bağlamanın tek bir yolu vardır~~, halkın özledi-  
gi anlamda genel politik bir affın gerçekleşmesi. ~~Böyle bir aff~~ Af için verilecek savaşım diktatörlüğün saldırganlığını geri püskürtme, onun cinayetlerini önleme savaşımıdır. ~~Mağdurların~~ Cezaevlerindeki idamların olmamasının telâsuvarı, idam cezasının kaldırılmasıdır.

gencecik yurtseverlerin yaşamlarının güvencesi genel af hareketinin başarısına bağlıdır.

TÜSTAV  
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

"TKP'nin Sesi"  
Halkın Kürsüsü

28.6.86

29.6.1986 Pazar  
Çiğdem

1 - Merhaba değerli dinleyiciler,

Bugünkü programımıza Bursa'dan ~~mektup~~ yazan Ali Yavuz'un mektubunda anlattığı bir güzel fıkra ile başlamak istiyoruz. ~~Fıkra'nın~~ adı "dalkavukluk üstüne".

5. - Sadrazam Ali Paşa, boğazdaki yalisına, hergün üç çifte bir kayıkla gidip gelirdi. Paşa gidip gelirken, içi dalkavuk dolu bir kayık kendisini takip ederdi. Birgün Sadaretten Boğaza giderken paşanın kayığı karaya oturdu. Kayığın hareketsiz kaldığını gören dalkavuklar merakla seslendiler: "Ne oldu efendim, ne oldu?"

"Ne olacak?" diye cevap verdi paşa, "oturduk". Dalkavuklar hep bir ağızdan haykırdılar: "Güle güle oturun paşam, güle güle otu-

<sup>söze</sup>  
run, ne güzel de yakıştı"...

① - Gerçekten 12 Eylülde halkın tepesine süngü zoruyla çöreklenen generallere "güle<sup>söyle</sup> oturun paşalar, ne güzel de yakıştı" diye el oğuşturarak dalkavukların yüzünü kızartacak bir fıkra. Ama dalkavuğun yüzü yoktur ki, kızarsın/degilmi değerli dinleyiciler...

Dalkavuklar el oğuşturadursun, halkımız büyük çoğunlukla cuntacı generallerin, Evren-Özal yönetiminin gerçek yüzünü artık iyice görüyor. Yalnız yetişkinler değil... Küçük, altı yaşındaki çocuklar bile ...~~İstanbul'dan Cevreş imzasıyla yazan bir ve ev hanımı olduğunu belirten bir dinleyicimiz şöyle yazıyor:~~

İstanbul'dan kendisini iki çocuk annesi, 41 yaşında bir ev hanımı olarak tanıtan dinleyicimiz Elmas Doğaner, 6 yaşındaki bir çocuğun gözünden diktatörlüğü anlatıyor. Şöyle yazmış dinleyicimiz:

3. - Birde muhbir yasası çıkardılar. Halktan yana kim varsa, dik-

tatörlüğün zindanından ve işkencesinden geçmemiş kim varsa, onları muhbirliyeceğiz ve zindana attıracağız. Oysa küçük çocuklar bile bunu, bu namussuzluğu yapmaz. Dayımın 6 yaşındaki küçük kızı, polislerin bir genci kovaladıklarını görür. Genç, dayımların apartmanına girer ~~de~~ <sup>da</sup> çocuk bunu <sup>da</sup> görür. Polis gelip sorar: "Kızım buraya bir genç girdimi, gördün mü?". Çocuk "buraya girmedi, şu tarafa kaçtı" diyerek aksi yönü gösterir. Daha sonra annesi bu hareketinin nedenini 6 yaşındaki küçük kızına/sorduğunda çocuk şöyle der: "Söyleseydim de o abiyi assalar mıydı? "

D - Dinleyicimiz Elmas Doğanay, mektubunda diktatörlüğün ülkemizi ne hale getirdiğini arkadaş, dost ziyaretlerinde "dili döndüğünce" anlattığını belirtiyor. "Dili döndüğünce" sözcüğünü özellikle belirttik <sup>değerli Elmas Doğanay...</sup> çünkü mektubunda <sup>ında</sup> da anlaşıldığı gibi, ~~dinle~~ <sup>sin</sup> <sup>mukallaka</sup> <sup>(sunuydur)</sup> <sup>gücümüz</sup> bunu çok iyi başarıyorlar. ~~Biz değerli Elmas Doğanay,~~

Ama tabii hepimiz, bildiğimizi başka insanlara daha iyi, daha çarpıcı anlatabilmenin yollarını sürekli arıyoruz...

Söz muhbirlik yasasından açılmışken, yine İstanbul'dan Çavreş<sup>21</sup> imzasıyla yazan bir başka dinleyicimizin aynı konudaki mektubunu da okumak istedik. Şöyle yazmış dinleyicimiz:

5. - Beni geçen sene ihbar ettiler. Bende silah olduğu iddia edildi. Karakola götürüldüm. Benim silahım yoktu. Bir tane daha önce vardı, onu da beham teslim etmişti. Ama polisler bana değil de ihbar eden muhbire inandılar. Politikayla hiç ilgim olmadığı halde beni işkenceye aldılar. Önce parmaklarıma ceryan verdiler. Baktılar hâlâ silah <sup>olduğumu kabul etmiyorum</sup> olmadığını söylüyorum, bu sefer traktörün arka lastiğinin içine koyup yuvarladılar. Sonra kum torbalarıyla vücudumu dövdüler. Sonunda salmak zorunda kaldılar. Fakat beni bu işkenceler korkutacağına, daha çok kinlendirdi. O zaman siyasetle uğraş-

miyordum, şimdi uğraşacağım. Çünkü işkencecilere karşı savaşmak gerektiğini anladım.

P - Dinleyicimiz, işyerinden bir arkadaşının başından geçenleri onun ağzından yazmış. "Daha da yazacak çok şey var, ama bunları tek tek yazıp göndersem, günde en az 3 mektup göndermem gerek, bu da 350 lira yapar" diyor. "Oysa ben geçinebilmek için sigarayı bile bıraktım, işe arabayla gitmeyi bile bıraktım. Nasıl bu kadar parayı vereyim?" diyor. Haklıdır tabii... ~~Pul parası bulamamaktan~~ Bunca geçim zorluğuna rağmen bize gönderdiği mektup için ona teşekkür ederiz. Pul parası bulmakta bile güçlük çeken, çoğux iş dönüşü yorgunluktan kendinde iki satır yazacak güç <sup>zor</sup> bile bulamayan, ama tüm bunlara rağmen bize yazan dinleyicilerimizin hepsine teşekkür ederiz. Çabalarınız boşa gitmiyor. Radyomuz, sizlerin bu çabaları ile diktatörlüğün sansürünü kırıyor.

----- Müzik B-76

2 - Halkın kürsüsü programını dinliyorsunuz dd. Şimdi,

Zonguldak'tan ~~xxxxxx~~ M .Kemal isimli dinleyicimizin mektubunu okuyoruz:

3. - "Diktatörlüğün işçiler üzerindeki baskıları çeşitli biçimlerde sürüyor. Bu baskıların bir parçası olarak Zonguldak kömür ocaklarında "Özel Güvenlik teşkilatı" ~~xxxxxx~~ kuruluyor. Buraya sözleşmeli olarak alınan personel grev kırıcısı ve polis muhbiri olarak yetiştirilmek isteniyor. 2495 sayılı "Özel güvenlik yasasıyla yeni işe girenlerin eğitimi ve denetimi ~~xxxxxx~~ polise verilmiştir. Polis kursa tabi ~~xxxxxx~~ tuttuğu personele antikomünizm zehiri saçıyor. Her kursta emekçi düşmanlığı ve TKP düşmanlığı yapılarak, kursiyeler büyük bir psikolojik ve politik baskı altında tutuluyor. Kurstaki öğretmen polisler, bütün konuşmalarında grev, toplu sözleşme gibi durumlarda ne yapılacağını, işçilerin, işçilerin

üzerine nasıl gidileceğini, barikatlar kurup nasıl saldırıda bulunulacağını anlatıyorlar.

Zonguldak kömür ocaklarının görevlendirilmek üzere Özel Güvenlik Teşkilatı'nda görevlendirilmek üzere işe alınan kursiyerlere, Zonguldak Emniyet Müdürlüğü Siyasi Şube komiseri bakan neler anlatıyor: ~~Emniyet~~ Siyasi polis komiseri şöyle diyor: Özel güvenlik teşkilatının, yani sizlerin asıl göreviniz istihbarat edinmektir. Ama kimin için. Tabi ki polis için. Edindiğiniz bilgileri polise aktaracaksınız. Aynı polis şefi konuşmasının devamında şunları da söylüyor: "Siz Bizim radyoyu bilirmisiniz ? TKP'nin sesi radyosunu bilirmisiniz ? İşte bu radyoları dinleyenleri, bu radyoların yandaşlarını öğrenip bize söyleyeceksiniz. TKP'yi yok edemiyoruz, komünistleri susturmak, yok etmek mümkün olmuyor."

22.  
D - Evet, ~~Q~~, Zonguldaktan yazan M. Kemal mektubunda bunları anlatıyor. <sup>Elbette</sup>  
Dinleyicimizin de mektubunda belirttiği gibi, ne TKP'yi ne de  
işçi sınıfını yok edemezler. TKP'nin sesi'nin gittikçe daha geniş  
bir emekçi kesim tarafından dinlenmesinin, halkımızın artan ölçüde  
TKP'nin dediklerine kulak vermesinin önüne geçemezler. Bunun en  
iyi kanıtı, <sup>da</sup> ~~gittikçe artan~~ <sup>önce</sup> hi biraz ~~evvel~~ sunduğumuz M. Kemal'in  
mektubudur. dd.

TÜSTAV  
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

"Hiç kimse unutulmadı, hiç birşey unutulmayacak"...

D - Haziran ayında yitirdiğimiz devrim ve demokrasi şehitlerimizi, isim ve katledildikleri tarihleri belirterek andıktan sonra, İstanbul'dan yazan Abdülkerim K. adlı dinleyicimizin mektubunu okuyacağız. Abdülkerim K., *1980 yılının Mayıs ayında,* ~~1980 yılında~~ *İGÖ üyesi* faşistlerce kaçırlarak öldürülen bir devrimci gençtiğin, Levent Taşcıoğlu'nu tanıtıyor mektubunda...

4. - Haziran ayında ilk akla gelen, 1970 yılında gerçekleştiren 15-16 Haziran genel direnişinde polis kurşunlarıyla şehit olan Mustafa Baylan, Yaşar Yıldırım ve Mehmet Gıdak adlı yiğit işçilerdir. Daha sonra 1 Haziran 1971 ~~xxxx~~ tarihini gösteren takvim yaprakları, İstanbul Maltepe'de 12 Mart gericiğinin saldırısı altında can veren Hüseyin Cevahir'i hatırlatıyor...

D — 1975 yılına geliyoruz. Faşist MHP'nin başı Alparslan Türkeş'i Diyarbakır'a girdirmemeye kararlı yurtseverlerin üzerine yağdırılan kurşunlardan iki genç can veriyor. Kamil Karabal adlı er ve Mehmet Altekin adlı genç bir polis...

S — Yıl 1976...8 Haziran'da Gaziantep'te polisçe evleri basılarak katledilen üç genç, Latif Sever, İlhan Emre ve Mehmet Uluğ unutulmadılar. Aynı yılın 19 Haziran'ında Ökkeş Karayiğit adlı bir yurtsever işçi, polis kurşunlarıyla öldürüldü. 1976'nın 30 Haziranı bize, Bursa'da fabrika önünde MHP'lilerce kurşunlanan Muammer Çetinbaş'ı hatırlatıyor.

D — 1977 yılının Haziran ayında yitirdiklerimizi hatırlayalım. ~~8 Haziran'da MHP'li bir jandarma tarafından katledilen Ertuğrul Kaya Karakeya, 11 Haziran'dan 15 Haziran'da yine MHP'lilerce katledilen Öğretim Üyesi Orhan Yavuz, 17 Haziran'da Fatma Halkevi~~

başkanı Kemal Kara, 20 Haziran'da Ankara Lise -Der yöneticisi, İbrahim Tümer MHP'lilerce katledildiler.

5. - 1978 yılına geldiğimizde, 2 Haziran'da Kayseri'de Pol-Der'li olduğu için ~~iki~~ MHP'li çeteler tarafından öldürülen polis memuru Süleyman Terzi'yi hatırlıyoruz. 8 Haziran günü <sup>MHP'lilerce</sup> İstanbul'da/kaçırılan İbrahim Güngör adlı genç işkence yapıldıktan sonra öldürüldü. 27 Haziran günü Bitlis'li devrimci öğrenci Cezmi Yürekli, 28 Haziran'da İstanbul'da, Özer Üstünbaş adlı yurtsever genç Manisa Aleshir'de, 29 Haziran günü Ersoy Yıldız Adana'da faşist MHP'lilerce öldürüldü.
- 6 - 1979 yılında faşist çetelerin katliamı daha da hızlandı. 7 Haziranda Malatya'da öğretmen Nevzat Yıldırım, 11 Haziran'da Bakırköy Halkevinin MHP'lilerce bombalanması sonucu Nihat Özyağlı, Yusuf Atbakan ve Serdar Akcan yaşamlarını yitirdiler. 15 Haziran'da

randa Bursa'da Aydın Kumburoğlu yine MHP'lilerce öldürüldü.

5 - 1980 yılı 5 Haziran'ında Memduh Gündoğan, 16 Haziran'da Ahmet Nurcan Doksanbir ve Firhat Erünsel, 12x11 MHP'lilerin kurşunlarıyla canverdiler. 12 Haziran 1980'da İzmir'de bir moral gecesi düzenleyen öğrencilerin üzerine MHP'li polisler ve sıkıyönetim görevlilerince açılan yaylım ateşi sonunda 5 öğrenci ~~12~~ katledildi.

6 - 5 Haziran günü Eskişehir'de öldürülen öğretmen Ahmet Aydın'ı, İstanbul'da öldürülen Ekrem Öztürk'ü, 4 Haziran günü faşistler tarafından katledilen ~~Öz~~ Çetin Yücel'i de unutmadık. Hepsini saygıyla anıyoruz. Anıları yolumuzu aydınlatıyor, aydınlatacak...  
---- Müzik 1 dakika "Kerem gibi"

---- Levent Taşcıoğlu'nu unutmadık...

---- Müzik 30 saniye "Kerem gibi"

4 - "1980 Mayıs'ında MHP'li faşistlerce kaçırılıp, günlerce işkence yapıldıktan sonra öldürüldüğünde 23 yaşındaydı. İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğrencisi olan Levent Taşçıoğlu, demokratik- Özerk üniversite savaşımında en ön sıralarda yer alan kararlı bir antifaşist gençti." Dostları arkadaşları onu ~~karş~~ hiç unutmadılar. Şu anda doktor olan bir arkadaşı Levent'i şöyle anlatıyor:

5. - Levent'i 1976 yılında tanıdım. Bizden bir aşağısı sınıftaydı. Ondan etkilenmemek, birşeyler kapmamak imkansızdı. Onun belirleyici özelliği yüksek hepimize göre yüksek olan bilinci idi. Gençliğin önüne düşen görevleri, gençliğin ~~xxixxxxx~~ örgütü İGD'nin önüne aldığı hedeflere varmak için yapılması gerekenleri, eksiklerimizi , hatalarımızı bulup çıkarmaya çalışırdı. Çoğu zaman bu düşüncelerle dalgınlaşırdı.

Levent hayatı ciddiye alırdı. Bu ona örgütsel olsun olmasın herşeye ciddi bir biçimde yaklaşma özelliği kazandırmıştı. <sup>İste</sup>Yondaki ikinci ~~bu~~ özellik, ciddi , özgürlük düşkünü bir genç olmasıydı. Yaşamının boyunca hep bireysel kurtuluşun özgürlüğün temeli olan tüm halkın özgürlüğü için savaştı. Mertti, cesurdu, gerekli gördüğü anda kendini tehlikeye atmadan çekinmezdi. Elinden gelen her işin en iyisini yapardı.

Levent aynı zamanda iyi bir öğrenciydi. İlerici gençlik içinde bu özellikleriyle ~~iyi~~ saygın bir yer kazanmıştı. Arkadaşlarına karşı sevecen bir insandı. Ama gerektiğinde eleştirilerini de eksik etmezdi. Zaten başka türlü sağlam dostluklar kuramazdı. Kişiliğine yönelik hakaretleri, bedeli ne olursa olsun cevapsız bırakmazdı. Bir keresinde afişlemede yakalandık ve birlikte karakola düştük. Polis hem dövüyor, hem küfür ediyordu. Levent en çok

dövülen oldu içimizde. Çünkü tüm küfürlerle karşılık veriyordu.

~~Bir ~~bu~~ doktor arkadaşı Levent Taşcıoğlu'nu şöyle tarif ediyor:~~

2 - Doktor arkadaşı, Levent Taşcıoğlu'nun kaçırılıp, katledilişini de şöyle anlatıyor:

3. - Faşist terör o günlerde doruk noktasındaydı. Hergün onlarca insan, bu insanlık dışı terörün kurbanı oluyordu. Hergün bir tanıdık isim, bir tanıdık yüz aramızdan ayrılıyordu. Levent'in birkaç gündür kimse tarafından görülmemiş olması, onun <sup>kaçırılması</sup> öldürülmüş olması olasılığını güçlendiriyordu. Çünkü o örgütünün bilgisi dışında ortadan kaybolmazdı. Bu onun disiplin ve çalışma anlayışına uymazdı. Kaçırıldıktan bir iki gün sonra Aksaray, Vatan caddesi taraflarında cesedi bulundu. Kafasına kurşun sıkılmıştı. Dördüncü sınıf öğrencisiydi. Öldürülmesine demokratik kitle örgütlerinden geniş tepki geldi. Yığinsal, geniş eylemler

Aynı günlerde yapıldı./Tabipler Birliği Merkez Konseyi üyesi Doktor Sevinç Özgüner de öldürülmüştü. Cenazeler birlikte kaldırıldı. Faşist terörü lanetlemek amacıyla öğrenciler ve öğretim görevlileri cenazeye beyaz önlük giyerek katıldılar. ~~Kortejxxmaktaxsıllardır.~~ Doktorlar, sağlık emekçileri, aydınlar, <sup>gençler</sup> sıkıyönetimin namlularının gölgesinde soğukkanlılıkla bekliyordılar. Sıkıyönetim kuvvetlerinin başındaki binbaşı, "yürüyemezsiniz" diyordu. Ama orada bulunanlar sıkıyönetim barikatını aştılar. Otomatik silahlarını ateşe hazır hale getiren askerlere rağmen kitle dağılmak istemiyordu. Cenaze töreni, orada bulunanların savaşımı sürdürecekleri andı ile sona erdi.

Levent Taşçıoğlu'nu hiç unutmadık. O kolay kolay unutulacak bir insan değildi. Onu çok erken yitirdik ama unutmadık. Hiç kimse unutulmadı, hiç birşey unutulmayacak...

- Halkın kürsüsü programını çıkardınız. Haftaya, yeni bir Halkın kürsüsü buluşması dileğiyle hoşşakalen.